

Enfaldig lyck-önskan, då bataillons predikanten vid Åbo läns infanterie reg...

Hedeen, Lars Johan

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1762 Cruse11 o. Hedeen

ENFALDIG LYCK-ÖNSKAN,

DÅ

BATAILLONS PREDIKANTEN

VID ÅBO LÅNS INFANTERIE REGIMENTE

ÄREVÖRDIGE OCH HÖGLÄRDE

HERR MAG. NILS
CRUSELL,

MED

DYGD-ÅDLA

JUNGFRO EUNICA
HEDEEN,

UTI MYCKET FÖRNÄMT OCH HEDERLIGIT
FOLKS NÄRVARO TRÄDDE I ET CHRISTELIGIT
ÄGTENSKAP PÅ LÄTALA PRÄSTEGÅRD

DEN 11. NOVEMBER, 1762.

FRAMGIFVEN

AF

CONTRAHENTERNAS

FÖRTROGNASTE VÄN OCH BROR

LARS JOH. HEDEEN.

Å B O,

TRYCKT HOS JOH. CHRIST. FRENCKELL.

111

17

19

En dag jag satt vid Auræ stränder
At i min liufva enslighet
Tills hur' alting sig omvänder,
Och underkastas vansklighet,
Hur' en här det och annat andra,
Hur' sig båd' hog och tid förändra,
Hur' mången gör sig sielfvan får
Hur' lyckan villigt sig tildelar,
Dem ofta på förtienster felar,
En välförtient rät litet får.

Straxt sömnen börjar mig nödsaka
At litet luta hufvud't ner
Mig tankans matthet hindrar vaka
Och här betrakta saker fler'
Det som jag vaknen efterfinte,
En liufig dröm mig se'n påminste,
Och gaf mig til at tänka mer'.
Mig tycktes i min täcka dvala,
At jag hölt til i ödets salar,
Och börjad' fråga hur' där skier.

Jag ej behöfde länge leta
Uppå mitt spörsmaht fullt beskied.
En sak som rör dig får du veta,
Här sades mig, ty sitt nu ned.
Jag gjorde få, och börjar höra
En man begynner ordet föra,
Berätta hvad mig liufigt var.
Du vet du är i ödets dalar
Som bonda-torg och Konga-salar
Alt under sin regering har.

Här

Här straffas ondt och godt belönas
Fast ock ibland tvärt om kan ske
Här blir beslutit at de krönas
Som möda sig i Bokvett gie.
En Åkerman på åkren svettas
Han har til lön at rundligt mättas
Och Mars som utom lina tält
Sin tappra vapen låter klinga
Til jorden kan sin fiend' tvinga
Intaga städer land och fält.

Nyfs har vårt Öde haft at fylla
Rätt mycket uti denna sak
I sex års tid snart måste pynna
Med Hjelta brägder vapne-brak
Nu bör det bli i frögdfullt minne
At hvar en hurtig Svensk och Finne
Från Tyska Länder kommit hem
En som nyfs därifrån hemåt seglat
Lär snart sitt nöjes mognad spegla
Jag sad' förlåt mig kåra hvem?

Jo, En som har med Kappa, Kraga
Uppå de vilda Tyska fält
Så kunnat ondt som godt mottaga
Sig i sin fylla modigt stält
Fast skott af hand-gevåren brakat
Fast Styckens dahn ha' marcken skakat
Skönt mången hastigt stupat ne'r
Han har oaktadt dock alt detta
Sin fylla kunnat väl förrätta
Helt oförskräckt på ställen fler.

Se'n mannen hunnit det uttala
Så säg och hörd'n jag, ej mer
Jag vaknad' u'r min lifvva dvala
Och mig än kvar på stranden fer
Jag börjar genast eftersinna
Hvem detta var och kunde finna
At alt hans tal på vår CRUSELL
Med största fog jag kunde lämpa
Hos hvilken dygden hunnit dämpa
Hvad Honom hindrat blifva fäll.

När Vårda Bror en Ägta-lefnad,
I HERRans Namn 7 börja vil.
Lef länge i en lycklig trefnad
Så at alt nöije flyter til.
Hvad kan jag Er väl annat önska
Än lyckan må beständigt grönska,
Er lefnad styre HERRans Hand,
Som Er på främmand' ort ledsagt,
Och nådigt föra Er behagat
Ifrån och til Erri Fosterland.

Emc.

Emedan HERren äfven velat
Uti Din lefnad ändring ge
När Han min *Syster* Dig tildelat
I dag det bästa Dig kan ske
Cypresser all' til Myrten byta
Ach skull' ej mig varmt hjerta tryta
Om jag min plikt i agt ej tog
Det är at önska i Din lefnad,
En Ägta ro, en Ängla trefnad
Och med et ord på all' ting nog.

Hur'vida härtil har bidragit
Gudsfruktan och ofärgad Dygd,
De steg Du i Din lefnad tagit,
Det vitne andre i vår bygd;
Ty Dig min *Syster* här at rosa
Det vor' för mig en orätt kosa
Desfutom är Dig nog bekant
Hvad affigt detta Ämnet vsjar
Skönt stampat linne intet spisar
At framte den så väl och grant.

Jag önskar *Er* min *Bror* min *Syster*,
Alt hvad som nånsin önskas kan.
Ja, alt hvad som *Er* *Sjelfva* lyfter,
Som påfölgd af *Ert* nära band.
*För*synen i *Sin* *Händer* skrifve
Er Namn! och *Eder* nådigt gifve
Rätt qvicka, vackra, snälla små!
Han *Dem* til *Edert* största nöje
Til *Visd*om och *Gudsfruktan* böje!
Och låte altid dem välgå!

Til slut, *GUD* låte *Er* inträda,
Ert Ägta stånd i signad stånd!
Han värdes i *Sig* *Sjelf* *Er* gläda!
Hans gåfva vara altid rund!
Han hjelpe *Er* i vanskligheten,
At sträfva til lyckfalggheten!
Där alla fällas boning är,
Där önskar jag *Er* sådant nöje
En helig lust et saligt löje,
Som aldrig någon tid afskiär.

